

Profesor Marija Četković:

FANTASTIČAN DVOJAC SA KORMILAROM

Svaki učenik je priča za sebe – dolazi na čas sa različitom motivacijom, sa vežbankom na čas donosi probleme sa posla, prigovore šefa i stanodavca kod koga kasni sa mesečnom rentom, jedinice sa roditeljskog sastanka svoje dece, i tada je najmanje raspoložen da ga profesor kritikuje što nije napisao domaći zadatak. Zatim se devedeset minuta bori sa engleskom gramatikom, izgovorom i spelingom, a ponajviše propada u zemlju što ga petoro nepoznatih ljudi iz grupe sluša kako ređa lapsus za lapsusom.

Nedelju dana kasnije odbrojava sate do kraja radnog vremena, sa „saborcem iz klupe“ se nalazi ispred škole i razmenjuje imena engleskih sajtova, rečnika i gramatika, na času izgovara rečenicu po treći-četvrti put dok ne bude potpuno tačna, a na putu do kuće razmišlja što mu je toliko trebalo da se upusti u proučavanje najcenjenije veštine 21. veka.

Najlakša je stvar podučavati onoga koji ima odlično predznanje iz osnovne škole, sve vreme ovog sveta da usvoji ono što mu pričate na predavanju i samopouzdanje da pita za ono što mu nije jasno. Pravi posao je da motivišete i naučite engleskom one koji se nikada sa njim nisu sreli. Većina polaznika ostvari napredak, sa nekima postanete prijatelji, a neki vas učine veoma ponosnim.

Naredne redove koje ćete pročitati napisali su upravo dvoje ljudi koje ja neskromno nazivam svojim najvećim uspehom. Prvi je Vladan Đokić, hidrogeolog iz Beograda, koji je u Britanicu došao bez praktično bilo kakve gramatičke osnove, a nakon 20 dana na kursu „konverzacijski 1“ odlično je savladao korektno izražavanje na engleskom jeziku i usvojio rekordno mnogo gramatičkih pravila. Posle neverovatnih 92% na završnom ispitu, upisao je Pre-intermediate kurs koji trenutno pohađa.

Druga je Jelena Milošević, apsolvant dramaturgije, koja je na kurs došla sa veoma dobrim predznanjem, ali i sa velikom dozom skepticizma u vezi sa našom metodom predavanja. Jelena nije bila zadovoljna ulaznim testiranjem i mislila je da uprkos onome što je Oxford Placement test pokazao- ona zna za više, jer je završila u grupi koja je bila dosta slabija pšo njoj, ali je na moj nagovor ipak ostala na tom kursu (takođe konverzacijski 1). I nije pogrešila. Na završnom ispitu osvojila je 93% i upisala takođe Pre-intermediate koji sada sa lakoćom prelazi.

Jelena i Vladan su se upoznali na časovima u Britanicci. Prve dve nedelje praktično nisu komunicirali, maltene su bili kao zaraćene strane, a onda su se sprijateljili, zatim su se uz šalu suočavali sa različitim gramatičkim smicalicama i na kraju redovno izlazili zajedno na piće! Na početku sledećeg kursa već su bili par. Ali, to je već samo njihov uspeh!

JELENA MILOŠEVIĆ:

„Kada sam došla u Britaniku, bila sam ispočetka prilično rezignirana. S obzirom da sam već učila engleski jezik ranije, i da posедуjem izvesno znanje, izgledalo mi je da nimalo ne napredujem, i da je ovo još jedan od dosadnih kurseva na kome se puno obećava, a malo dobija.

Međutim, pred kraj prvog kursa koji sam upisala (K1) počela sam da shvatam da mi ovaj kurs daje nešto što nije nijedan ranije – a to je stalna okupiranost engleskim jezikom. Svakoga dana minimum 90 minuta engleskog jezika! Shvatila sam da (osim ako se izuzme boravak u inostranstvu) ne postoji bolji način da se savlada jezik. Hteli-ne hteli, kada ste u svakodnevnom dodiru sa jezikom, učenje vas jednostavno uzima pod svoje.

Metod brzog rada škole Britanika čini da vam engleski uđe pod kožu, tako da osvajanje jezika prestaje da bude neka mučna obaveza, već postaje nešto što vam je sasvim prirodno. Moj prvobitni problem neiznivelisanog znanja na sledećem kursu je počeo da se pretvara u efikasno brzo „popunjavanje rupa“, što mi nijedna druga škola nije mogla pružiti (pa sam ih zato i napuštala).

Osim toga, rad u školi Britanika podstakao me je da se bavim engleskim jezikom kao nikada do sada, na sve raspoložive načine i u svakom pogodnom trenutku - da po Internetu tražim još neka dodatna znanja u vidu testova ili tekstova na kojima bih vežbala čitanje, prevod, jezičke konstrukcije, da isključujem titlove sa filmova ili da uključujem engleski titl itd.

I to ne radim samo ja, već i ostale kolege sa kursa. Stalno razmenjujemo neke pitalice i saznanja. To već jasno govori kakva je atmosfera na časovima – radna i vesela. Jednostavno rečeno, zaista smo motivisani da dobro savladamo engleski jezik, i rekla bih da nam prilično dobro ide.“

VLADAN ĐOKIĆ:

„Za Britanicca School saznao sam preko Interneta, i ono što me je privuklo bila je prezentacija GSD metode, koja je zvučala prilično primamljivo, logično i ostvarljivo! Naravno, u startu sam bio malo skeptičan prema tvrdnji da je moguće naučiti engleski za tako kratko vreme, ali s obzirom da kursevi traju 20-25 dana, rešio sam da probam. Pošto nikad nisam učio engleski (ni tokom školovanja, a ni kasnije), moje znanje se svodilo na solidan vokabular (stečen tokom godina korišćenja računara i Interneta), kao i osnovne fraze koje čujemo mnogo puta tokom dana na TV-u ili na filmu. Ne treba ni pominjati da nisam imao nikakvu predstavu o gramatici engleskog jezika. Zbog svega toga, naravno, nisam bio u mogućnosti da sklopim ni najprostiju rečenicu na engleskom.

Startovao sam sa nižim konverzacionim kursom, tokom koga sam uspeo da savladam osnovnu gramatiku i što je još bitnije, na bazi toga progovorim engleski (bez gestikulacije rukama).

Tome je doprinela i atmosfera na časovima, koja je dovoljno opuštena da čoveka motiviše na rad (što je naročito bitno u popodnevnim terminima, kada su već svi umorni od posla i ostalih obaveza), ali i dovoljno ozbiljna da omogući kvalitetno održavanje nastave. S obzirom da svaki dan idete na časove, vrlo brzo se zbližite sa ostalim polaznicima, a sa nekima i sprijateljite, naročito ako nastavite sledeći kurs u istom sastavu (kao u mom slučaju). Ovo znatno doprinosi oslobađanju nesigurnosti tokom prvih pokušaja izražavanja svog mišljenja na vama još

nepoznatom jeziku. Takođe, može se stvoriti i neka vrsta takmičarskog duha, što je uvek najbolji način za napredak.

Sama koncepcija kurseva je takva da omogućava veoma brzo usvajanje znanja, pre svega kroz dobru selekciju i prezentaciju gradiva (isticanje bitnih činjenica za taj nivo). Česte provere znanja kroz blic-testove pomažu sagledavanju stepena sopstvenog znanja, a samim tim i uočavanju grešaka, odnosno delova gradiva koje ste slabije savladali.

U tome je veoma bitna uloga izuzetno kvalitetnog profesorskog kadra (u mom slučaju profesorka Marija Četković).

Profesori škole Britanicca pored izuzetnog znanja, imaju odličan pristup vođenju nastave i samim polaznicima. Njihov veliki trud i potpuna posvećenost znatno podiže motivaciju, što vas jednostavno tera da učite. Naravno, ni oni nisu svemogućí, tako da je za krajnji uspeh neophodan i svakodnevni rad van škole (što je i obavezno kroz izradu raznih eseja i gramatičkih vežbi).

Uopšte, koncept škole je veoma interesantan, mnogo drugačiji od uobičajenog shvatanja privatne škole jezika (ili bilo čega drugog). Ponekad sam imao utisak da sam ponovo u srednjoj školi ili na fakultetu. Jednostavno, ili ćete naučiti ili ćete odustati.

Sve ovo izgleda malo naporno (i jeste, naročito za ljude koji rade), ali na kraju čovek oseća veliko zadovoljstvo i ponos svojim napretkom. Za mene je bilo veliko iznenađenje kada sam, po završetku samog jednog kursa od 20 dana, shvatio da sam u stanju da vodim normalan, neobavezan razgovor na engleskom jeziku sa jednim Amerikancem koga sam tek upoznao! Tada sam shvatio da ono što sam pročitao u prezentaciji metode nije preterivanje i da to zaista funkcioniše.“